

19 GCS-BR7 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil over de Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling schuldloze derde)

Partijen

Partij A, WAM-verzekeraar

en

Partij B, WAM-verzekeraar

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars (GCS) tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen gerezen is.

Feitelijke gegevens

In 2014 vond er in een file op de A2 een kettingbotsing plaats waarbij drie auto's betrokken waren. De voorste auto werd bestuurd door partij X, de middelste auto (verzekerd bij partij A) door partij Y en de achterste auto (verzekerd bij partij B) door partij Z. Partij X liep als gevolg van het ongeval letsel op en sprak partij A hiervoor aan. Partij A verzocht partij B te participeren in de schade op grond van Bedrijfsregeling 7. Partij B laat partij A op 10 maart 2014 weten te kunnen participeren in de schade en de aansprakelijkheid voor deze schade te erkennen (ook voor de doordrukschade) en tevens dat partij A de vorderbare schade op de gebruikelijke wijze bij partij B kan indienen. In april en mei 2014 geeft partij B - na voortschrijdend inzicht op grond van voor haar nieuwe informatie - in een reeks brieven aan dat ook partij Y voor de letselschade aansprakelijk is nu partij Y eerst zelf op partij X zou zijn gereden en daarna door partij Z zou zijn doorgedrukt. Partij B participeert uiteindelijk wel voor de helft in de door partij A aan partij X betaalde schade.

Het geschil

Partij A stelt dat vanaf de ontvangst van de brief van 10 maart 2014 er gerechtvaardigd op vertrouwd mocht worden dat partijen 100% schadevergoeding door partij B waren overeengekomen. Partij B neemt niet de verantwoordelijkheid die zij als professionele verzekeraar in dezen heeft. Voor wat betreft dit laatste punt staat buiten kijf dat partij B voldoende gelegenheid heeft gehad om de claim te onderzoeken en te beoordelen. Partij A heeft geenszins bij partij B erop aangedrongen om (spoedig) overeenstemming over de schuldverdeling te verkrijgen. Het was zelfs partij A die met de brief van 7 maart 2014 nog aan partij B vragen stelde over de toedracht. Partij B heeft vervolgens kort daarop met de brief van 10 maart 2014 uit eigen beweging de volledige schuld op zich genomen, waardoor overeenstemming werd bereikt over de schuldverdeling in de zin van artikel 3 lid 3 van de bedrijfsregeling. Dat partij B zich nadien op het kennelijke standpunt stelt dat deze overeenstemming te snel tot stand is gekomen omdat zij zelf van oordeel is haar onderzoeksplicht te hebben verzaakt, is een omstandigheid die voor haar eigen rekening en risico komt. Partij B kan dan ook niet in haar standpunt worden gevolgd.

Het zou tot volstrekt onwerkbaar situaties leiden als een professionele (schade)verzekeraar gemaakte afspraken eenvoudig en gelegitimeerd kan herroepen op het moment dat zij zelf van mening is niet in voldoende mate aan haar onderzoeksplicht te hebben voldaan. Een andersluidende opvatting doet bovendien afbreuk aan de zekerheid die verzekeraars in het rechtsverkeer – ook in de richting van elkaar – juist moeten bieden.

Voorts merkt partij A op dat de GCS op grond van artikel 6 van de bedrijfsregeling bevoegd is om in deze zaak uitspraak te doen. Dit artikel bepaalt dat geschillen over de uitleg, de toepasselijkheid en/of de uitvoering van deze bedrijfsregeling kunnen worden voorgelegd aan de GCS.

Partij B stelt dat er tussen partijen geen geschil bestaat over de toepasselijkheid van de bedrijfsregeling. De discussie gaat echter over welk deel uiteindelijk door partij B moet worden vergoed, nadat de zaak conform de regeling met het slachtoffer is geregeld. Of partij B al dan niet heeft toegezegd om de door partij A betaalde schade volledig te vergoeden betreft geen uitleg van de bedrijfsregeling. De GCS is dan ook niet bevoegd om uitspraak te doen in het onderhavige geschil.

Partij B heeft aangegeven dat zij de aansprakelijkheid erkent voor de door haar verzekerde veroorzaakte schade. Het betreft dan de achterop aanrijding en het doordrukken. Voorafgaand aan dit voorval was de voorganger van de verzekerde van partij B, op dat moment verzekerd bij partij A, zelfstandig op haar voorganger gereden. Dit deel van de schade is niet door de verzekerde van partij B veroorzaakt. Partij B betwist dat haar erkenning van aansprakelijkheid ook zou moeten worden gezien als erkenning van de door de verzekerde van partij A veroorzaakte schade.

Overwegingen van de commissie

Allereerst merkt de commissie op dat het ongeval heeft plaatsgevonden in 2014 en dat de destijds geldende Bedrijfsregeling 7 van toepassing is (versie 1 juli 2012).

De commissie merkt op dat beide partijen hebben voldaan aan de uitgangspunten van de bedrijfsregeling, zoals tijdig verzoeken om participatie en welwillend participeren. De doelstelling van de regeling is slachtofferbescherming en het voorkomen dat de goede naam van de verzekeringsbranche in gevaar wordt gebracht. De bedrijfsregeling voorziet in een oplossing voor de situatie waarbij verzekeraars van mening verschillen over de schuldvraag en een schuldloze derde hierdoor vertraging kan ondervinden in de afhandeling van zijn of haar schade. De commissie oordeelt over de uitleg, toepasselijkheid en/of uitvoering van de bedrijfsregeling. Het tussen partijen gerezen geschil betreft echter de vraag naar de strekking en het al dan niet bindende karakter van een uitspraak van partij B zelf over haar aansprakelijkheid. Dit is geen geschil dat op grond van de BR7 aan de commissie kan worden voorgelegd. Daarnaast oordeelt de commissie niet over de werkelijke schuldverdeling of de inhoud van de definitieve afwikkeling. Een oordeel over de uitleg en het bindende karakter van een uitspraak met betrekking tot erkenning van aansprakelijkheid door een van de verzekeraars komt neer op een uitspraak over de inhoud van de definitieve onderlinge verrekening.

Bindend advies

Op grond van de bovenstaande overwegingen acht de commissie zich niet bevoegd om een uitspraak te doen in het voorliggende geschil.

Aldus is beslist op 24 april 2019 door mr. P.E.F.M. de Bont (voorzitter), mr. L.G. Stiekema, mr. P.O.G. van den Berg, mr. J.G.R. de Jongh, mr. M. Leliveld en mr. H.C. van der Plas, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. P. de Bont
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris

